

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

8. Si contrahere volentes dicant, Ordinarium vel parochum substituisse aliquem alium sacerdote[m], qui illorum matrimonio intersit, an poßit vel etiam teneatur Sacerdos ille credere & matrimonio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO VIII.

Si contrahere volentes dicant Ordinarium vel parochum substituisse aliquem alium sacerdotem, qui illorum matrimonio interfuit: An possit vel etiam teneatur sacerdos ille credere, & matrimonio assistere?

Quæstionis explicatio.

Communiter dicunt Doctores parochos debere credere subditis dicentibus se confessos fuisse sacerdoti habenti legitimam facultatem ipsos absoluendi, & ita debere illis Eucharistiam ministrare, similiter & religiosos, si aliqui dicant se habere facultatem à suo parochio recipiendæ Eucharistiæ & Extremæ Vnctionis sacramenta, & ratio videtur: Quia hic tantum agitur de salute animæ ista asserentium: *Nemo alicuius presumitur salutis suæ immemor.* Horum occasione quæritur, an similiter in sacramento matrimonii credi debeat contrahere volentibus, si asserant se habere facultatem contrahendi coram aliquo alio sacerdote.

Responsio.

Alius sacerdos regulariter non tenetur credere dicentibus se habere licentiam, ut illorum matrimonio interfuit: Ita
 a Clem. 1. de
 priuileg. n. 5.
 b ibid. n. 28. (a) Abbas, (b) Bonifacius & alii Canonistæ,
 quia

quia licet in foro pœnitentia, ad quod pertinet Confessio, Eucharistia, Extrema Vnctio, credatur dicenti se habere licentiam illa percipiendi, in foro tamen externo & spectantibus ad illud non creditur: matrimonium autem pertinet ad forum externum, & externam ecclesie gubernationem, & ratio peculiaris videtur esse, quia minus præsumentia est deceptio in Pœnitentia & Eucharistia, ad quæ sacramenta tñ acceditur pro remedio animæ, & ut saluti spirituali consulatur, quā in matrimonio, in quo ordinarie commoda temporalia, maxime tempore pestis quæruntur.

Dixi, (*Regulariter*) quia si contrahere volentes sint personę graues & fide dignę, poterit imo tenebitur eis quicumque sacerdos fidem adhibere, & matrimonio illorum interesse, & suadetur à simili; quia quamuis (a) communiter dicatur, non esse credendum excommunicato dicenti se esse abfolutum, nisi id legitime ostendat, tamen (b) Doctores nostri dicunt credendum esse excommunicato hoc asserenti, si persona sit fide digna.

Dices: Quid si postmodum matrimonio contracto aliquis opponat & dicat, sacerdotem qui interfuit, caruisse licentia, cui incumbit probatio?

¶. Si

a c. sent. de
senten. excōis
& D. Thom.
quodl. 1. ar. 2.
b. Palud. in
4. dist. 18. q. 6.
ar. 2. Syluest.
ver. excō. cas.
5. §. 26. vers.
decimum sē-
ptimum.

*a Masciar. de
probationib.
conclus. 3.*

R. Si oppositio fiat à tertio illi incumbet probatio: si vero à proprio parocho, transfertur onus probandi in ipsos contrahentes & externum sacerdotem.

Q V Æ S T I O IX.

*Vtrum Pastores teneantur omnibus peste infectis
contrahere volentibus presentiam
suam exhibere?*

Quæstionis explicatio.

Diximus, qui tenentur assistere matrimoniis peste infectorum: Sequitur ordine, vt dicamus, quorum matrimoniis pastores aut eorum substituti teneantur assistere, an omnium, an aliquorum tantum. Non enim desunt, quæ ex hac parte videntur subinde pastorem ab huiusmodi assistentia, tempore pestis excusare.

Responsio.

Tenentur omnibus presentiam adhibere per se vel substitutum, nisi contrahere volentes impedimentum aliquod habeant, quod pastorem excuset. Probatur iis rationibus, quibus ostendimus reliqua sacramenta ministrari debere omnibus illa rite & legitime petentibus, pro omnibus enim æqualiter à Christo sunt instituta, & fideles ad illa ius habent, quo sine legitima causa priuari non possunt. Neque obstat, quæ